

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: 4T/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1124010796
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Harabin
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2024:1124010796.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I, samosudcom JUDr. Branislavom Harabinom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanej H. L., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 11. 4. 2024 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaná:

H. L. narodená XX. XX. XXXX v L., trvale bytom H. Z. XXX, okres H., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Bratislava, sa uznáva vinnou, že

dňa 18.09.2023 v čase okolo 16,30 hodiny v Bratislave na Junáckej 8, konkrétne v porastoch rastlín a stromov pred športovou halou, neďaleko vchodu na štadión Pasienčky napadla svojho partnera - poškodeného H. R. tak, že po tom ako zaspal mu kopla do hlavy a následne ho bodla kuchynským nožom s vrúbkovanou čepelou, žltej farby do oblasti ľavého líca a keď chcel poškodený z miesta utiecť, útok na poškodeného zo strany menovanej pokračoval tak, že ho bodla do oblasti chrbta, konkrétne do oblasti ľavej lopatky, čím poškodenému Martinovi Smolíkovi spôsobila bodnú ranu na zadnej ploche hrudníka vľavo, vo výške 5.rebra veľkosti 1 cm neprenikajúca stenou hrudníka a bodnú ranu v ľavej polovici tváre v oblasti lícnej kosti veľkosti 1 cm zasahujúca plytko do podkožia s dobou liečenia 5 až 7 dní, pri komplikáciách s dobou liečenia 2-3 týždne, pričom bodná rana v oblasti lícnej kosti poškodeného bola vedená v smere, kde sa nachádza životne dôležitý orgán (oko), pričom takýto zraňujúci nástroj mal potenciál spôsobiť život ohrozujúce poranenie poškodeného, ak by čepel noža zasiahla oko vzdialené približne 3 centimetre od bodnej rany v oblasti ľavého líca a bodné poranenie hrudníka ak by preniklo do hrudnej dutiny cez celú hrudnú stenu, tak môže poškodiť životne dôležitý orgán - pľúca, čo by mohlo spôsobiť život ohrozujúce zranenie,

t e d a

sa dopustila konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustila v úmysle inému - chránenej osobe /osobe blízkej/ úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l a

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 155 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanú na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranné protialkoholické liečenie.

Podľa § 74 odsek 1 Trestného zákona sa ochranné liečenie sa vykoná ústavnou formou.

Podľa § 60 odsek 1, písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá trest prepadnutia veci: kuchynského noža žltej farby.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

O d ť v o d n e n i e

Na hlavnom pojednávaní konanom v predmetnej trestnej veci súd umožnil obžalovanej H. L. urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/, b/ a c/, odsek 4 Trestného poriadku, pričom obžalovaná urobila vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, teda že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III z 21. 2. 2024, č. k. 1 Pv 292/23/1103 - 38. Súd následne postupoval v súlade s § 257 odsek 5 Trestného poriadku a obžalovanému položil otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaná vo všetkých prípadoch odpovedala zhodne „áno“. Súd potom v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku po súhlasnom stanovisku prokurátora uznesením prijal vyhlásenie obžalovanej, ktorým uznala vinu zo spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Uznesením podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku súd ďalej vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o ochrannom opatrení.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to: lustrácie ZVJS z 11. 4. 2024, lustrácie priestupkov CESDAP z 11. 4. 2024 a odpisu registra trestov obžalovanej z 11. 4. 2024. Súd vykonal dokazovanie aj prečítaním znaleckého posudku č. 95/2023 znalkyne MUDr. Denisy Mészárosovej (č. l. 120 - 134) a to postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. po súhlasnom vyjadrení procesných strán.

K výroku o treste a ochrannému opatreniu

Na základe takto vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spôsobom uvedeným § 2 odsek 12 Trestného poriadku dospel súd k záveru, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci neodôvodňujú uložiť obžalovanej žiaden z alternatívnych trestov nespojených s trestom odňatia slobody (§ 34 ods. 6 veta druhá Tr. zák.), pričom za použitia § 39 ods. 1 v spojení s ods. 3 písmeno d) Tr. zák., súd pristúpil k výmere trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu ustanovenej sadzby a to v takej výmere, ktorú považuje za dôvodnú, zákonnú a primeranú.

Pri ukladaní trestu súd dôsledne vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorý okrem iného vychádza z jednoty represie a prevencie, ako aj zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, z ktorých je súd povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Súd vychádzal z trestnej sadzby upravenej v § 155 odsek 2 Tr. zák. (5 až 12 rokov, pričom pri ustálení konkrétnej trestnej sadzby bol okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. U obžalovanej súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písmeno l/ Tr. zák. - priznanie a oľutovanie spáchaného skutku) a súčasne zistil jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písmeno m/ Tr.

zák. - prechádzajúce odsúdenia obžalovanej za trestné činy). Vzhľadom na rovnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nedošlo k pohybu trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 resp. 4 Tr. zák..

S prihliadnutím na uvedené, vychádzajúc z ustálenej trestnej sadzby (5 až 12 rokov) a so zreteľom na výsledky dokazovania, najmä prihliadajúc na priznanie a oľutovanie skutku obžalovanou premietnuté do vyhlásenia o vine urobené na hlavnom pojednávaní, v kontexte, že doteraz nebola súdne trestaná za násilnú trestnú činnosť (nie je recidivistkou agresívneho typu) a skutočnosť, že v danom prípade išlo „iba“ o pokus spáchania zločinu ublíženia na zdraví, kde poškodenému podľa jeho slov nebola spôsobená závažná ujma na zdraví spôsobilá mu akokoľvek znížiť kvalitu života, súd ustálil, že je na mieste použitie § 39 ods. 1 Tr. zák. (mimoriadne zníženie trestu). Ten súd aplikoval vzhľadom na okolnosti prípadu (spôsobenie hladkého úrazu poškodenému, ktorý si nárok na náhradu škody ani neuplatnil), čím súd nezľahčuje a neospravedlňuje konanie obžalovanej, len dáva do pozornosti nie až takú vysokú závažnosť resp. následok trestnej činnosti, kedy použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom (§ 155 ods. 2 Tr. zák. - 5 až 12 rokov) by bolo pre obžalovanú, u ktorej ide o jej prvý násilný trestný čin (pomery páchatelňa), neprimerane prísne, keďže by jej musel byť ukladaný nepodmienečný (skutku sa dopustila počas plynutia skúšobnej doby iného odsúdenia) trest odňatia slobody vo výmere minimálne 5 rokov, avšak na jej nápravu, potrestanie, ako i zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj nepodmienečný trest kratšieho trvania. Preto súd uložil trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom v najnižšej možnej výmere t. j. 2 roky (§ 39 ods. 3 písmeno d) Tr. zák.) s jeho výkonom v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Predchádzajúca trestná minulosť obžalovanej u ktorej nie je prítomná žiadna predošlá násilná kriminalita umožnila súdu dospieť k záveru, že pôsobenie na obžalovanú nepodmienečným trestom odňatia slobody v najnižšej možnej výmere prichádzajúcej do úvahy v rámci mimoriadneho zníženia trestu (§ 39 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.) bude mať pre ňu dostatočný výchovný vplyv a bude ju viesť k náprave. Zo všetkých uvedených hľadísk súd uložený nepodmienečný trest vo výmere dvoch rokov považuje za dôvodný, adekvátny a spravodlivý a zabezpečujúci naplnenie účelu trestu aj v tom smere, že bude mať dostatočný vplyv na nápravu obžalovanej a do budúcnosti ju odradí od páchania akejkoľvek ďalšej trestnej činnosti (ako násilnej tak napríklad i majetkovej).

Súd považuje za potrebné podotknúť, že obžalovaná sa skutku dopustila počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci bývalého Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/21/2023, kde jej plynie skúšobná doba od 11. 3. 2023 do 11. 3. 2025, pričom skutku v tejto veci sa dopustila 18. 9. 2023, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Z uvedeného dôvodu u obžalovanej v danom prípade nie je možné pristúpiť ani k podmienenému odkladu výkonu trestu odňatia slobody.

Citovaná výmera trestu odňatia slobody, ako aj nepodmienečný spôsob jeho výkonu podľa názoru súdu odzrkadľuje a zohľadňuje všetky zákonom predpokladané zásady pre ukládanie trestov. Všetky vyššie uvedené skutočnosti z hľadiska posúdenia osoby obžalovanej a možnosti jej nápravy, ale aj spôsob spáchania skutku a jeho následky, svedčia pre záver, že uložený trest je zákonný, adekvátny a plniaci svoj účel. Súd zohľadnil i menšiu závažnosť spáchaného trestného činu - síce zločinu, avšak išlo „len“ o pokus, pričom obžalovaná poškodenému spôsobila určité zranenia (po bodnutiach nožom), ale bez intenzívnejších následkov. Poškodený sa sám ani neliečil, uviedol, že po incidente ho odviezla sanitka do nemocnice, tam mu zašili líce aj chrbát, pustili ho a potom bol opäť na ulici. Práceschopný nebol. Obmedzený na spôsobe života nebol. Nikto sa o neho nestaral, následky nemá žiadne, vrátil sa do starých koľají. Všetko bolo v poriadku, rýchlo zregeneroval, nebýva chorý. Nárok na náhradu škody si neuplatnil. Je preto zrejmé, že poškodenému útokom obžalovanej nebolo zásadným spôsobom ublížené na zdraví (len pokus spôsobenia ťažkej ujmy a spôsobené zranenia mali minimálne následky) a vtedajšie bežné životné aktivity poškodeného vôbec neboli ovplyvnené. Dá sa povedať, že v živote fungoval ďalej bez zmeny. Vzhľadom na doterajší život obžalovanej, kedy u nej ide o jej prvý násilný trestný čin, súd nepodmienečný spôsob výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý je po mimoriadnom znížení trestu na najspodnejšej možnej hranici, s poukazom na spomínanú nižšiu nebezpečnosť skutku resp. ním spôsobené následky, považuje za dôvodný, primeraný a spravodlivý. V zmysle konštatovaného a v kontexte okolností prípadu (intenzity trestného činu - pokusu o zločin), ako aj pomery páchatelky (obvinenej - nie agresívna recidivistka), uložený trest považuje súd za dostatočný aj na nápravu obžalovanej, ako i na ochranu spoločnosti pred prípadným páchaním trestných činov z jej strany.

Súd obžalovanej popri nepodmienečnom treste odňatia slobody uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Obžalovaná i poškodený v prípravnom konaní zhodne uviedli, že obžalovaná pred spáchaním skutku pila pomerne vysoké množstvo alkoholu (vodku a pivo), z čoho vyplynul dôvodný záver, že alkohol je u nej spúšťačom agresívneho správania, ktoré ju doviedlo až k spáchaniu skutku uvedeného vo výroku rozsudku. Záver o potrebe uloženia citovaného ochranného liečenia plyní najmä zo znaleckého posudku č. 95/2023 znalkyne H. G. H. (č. l. 120 - 134) z 27. 11. 2023, kde konštatuje, že u obžalovanej zistila poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu, syndróm závislosti na alkohole, ktorý je plne rozvinutý, v preterminálnom štádiu, s neschopnosťou trvalej abstinencie. Zároveň znalkyňa uviedla, že odporúča obžalovanej uložiť ochranné ústavné protialkoholické liečenie pre neschopnosť zúčastňovať sa ambulantnej liečby a abstinovať na slobode v rámci ambulantnej liečby, nakoľko obžalovaná žije (žila) na ulici.

Súd obžalovanej zároveň uložil aj trest prepadnutia veci, špecifikovanej vo výroku rozsudku, ktorá vyplývajúc patrila obžalovanej a bola použitá na spáchanie trestného činu - zločinu v zmysle výroku rozsudku, kedy obžalovaná použila kuchynský nôž žltej farby na bodnutia poškodeného, ktorý bol zaistený pri obhliadke miesta činu (č. l. 135 - 140)

Nakoľko obžalovaná nebola vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného trestného činu, súd ju v súlade s § 48 odsek 2 písmeno a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Mestský súd Bratislava I. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku. Právne účinne ho nemôžu podať osoby, ktoré sa tohto práva výslovne vzdali.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.